

TALÁLT VERS

Federico García Lorca

(1898–1936)

CIGÁNYROMÁNCOK

SZENT GÁBOR (SEVILLA)

1

Derék gyerek, nádszál-gyerek,
széles, erős a két válla.
Szája ecet, nagy a szeme,
bőre, mint az éj almája.
Forró ezüst-idegekkel
kihalt utcák sorát járja,
lakkcipőjén ropog a fény,
törik a szél dáliaja.
Gyászba borúlt egek sírnak
lábainak ritmusára,
fönségéhez nem érhet föl
tengerparti sudár pálma,
se a koronázott császár,
se a kóborcsillag lángja.
Ha a fejét mélyre szegi,
kemény jáspis-mellkasára,
vacog az éj, síkot keres,
hogy imádja térden állva.
Pendül Gábor arkangyalnak
az elárvult gitár s hárfá,
mert ő tubicákat kedvel,
de a fűzfákat utálja.
Gábor angyal! Gyermek sírjon
anyja ölén rugkapálva.

Ne feledd, hogy a cigányok
öltöztettek szép ruhába.

2

Anunciación Reyes,
rongyos-begyes ékességgel
ajtót nyit a nagy csillagnak
ki az utcáson lépdel.
Jön Szent Gábor, szép arkangyal,
liliomot hoz kezében,
jön Giralda unokája,
látogatni jön az éjben.
Mennyi titkos tücsök lüktet
kihímezett mellényében!
Csillag-csengők zsidongása
az éjszakát tartja ébren.
Szent Gábor! Ím, örvendeztetsz
három öröm vas-szögével,
ragyogásod jázmint hullat
arcom gyehenna-hevére.
Áldás, Anunciación!
Csodálatos feketém, te!
A te fiad gyönyörűbb lesz,
mint a szellők venyigéje.
Jaj, életem, Szent Gáborom!
Jaj, Gáborkám, szemem fénye,
nincs itt szék, de álmodok én,
leültetlek székfűs székre.
Áldás, Anunciación!
Rongyok begyes ékessége,
fiad mellén anyajegy lesz,
s három sebnek tüze, mérge.
Jaj, Szent Gábor, de sugárzol!
Jaj, Gáborkám, szép reményem!
Melleimnek mély kútjában
tej képződik, máris érzem.

Áldás, Anunciación,
száz dinasztíának fészke.
Tüzet ont rám szemeidnek
haramiás hegyvidéke!

*

Kit az angyal beárnyékolt,
gőgicsélést hord a méhe.
Három szem zöld mandulácska
a kisbaba göcögése.

Szent Gábor a levegőbe
fölsétált a lépcsőn lépve.
Átváltozott minden csillag
örökzöldre, zöld levélre.

Fordította: NAGY LÁSZLÓ